

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 25. Novembris. In Festo S. Catharinæ Virginis & Martyris. Corona
aurea expressa signo Sanctitatis, & gloria honoris, & opus Virtutis seu
fortitudinis. Eccles. 45. De triplici aureola quam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Quam in se attrahit Gratiā qui se Deo libens offert, hanc sibi detrahit, qui quod offert non reddit.

In 1. p. Fer. 3. Hebd. 1. in Adventu.

Dum lucet, ambulandum: ne tenebrae fiant.

In 1. p. Die 5. Januarii.

Quo minus potes reddere quaecumque debes, eò magis debes reddere quaecumque potes.

In 3. p. Fer. 2. Hebdom. 1.

Qui non servat consilia quia non sunt praecepta, nec ipsa etiam praecepta servat.

In 3. p. Fer. 2. Hebdom. 5.

Qua ratione fit ut plures dici possint malae quam bonae arbores, eadem profus fiet, ni caveas, ut mala potius quam bona sis arbor.

In 3. p. Dominica 7.

Quod te imparatum magis reddit ad ferendum fructum, hoc te paratiorem deberet reddere.

Quanto minus puniri timer Infructuosus, tantò jam magis punitus est.

In 3. p. ubi de Votorum renovatione, in fine.

Ceterae pugnant virtutes, sed vincit Perseverantia.

In 2. parte, Fer. 5. Hebdom. 3. in Quadragesima.

Quam pudendum tibi esset, si quod promittis homini non solveres, tam impudenter agis, si quod promittis Deo non exolvīs.

In 4. p. Fer. 3. Hebdom. 27. Non in postremis haec habenda Veritas.

Vide in Feflo B. MARIAE Virginis, Et ubi de statibus ac de votis agitur, In fine secundae ac tertiae Partis, nec non Fer. 6. Hebdom. 25. hujus 4. partis.

Die 25.
Novembris.

IN FESTO S. CATHARINAE VIRGINIS ET MARTYRIS

Corona aurea expressa signo Sanctitatis: & gloria honoris: & opus virtutis, seu fortitudinis. Eccles. 45.

VERITATES Practicae commodius infra proponuntur post explicatum hunc Scripturae locum, qui triplex Coronae genus continet, quo cum insigniter decorata fuerit Sancta Virgo Catharina, triplex ei etiam Veritatum genus in totidem punctis aptabitur.

I. PUNCTUM.

PRAETER Coronam gloriae quae est conjuncta ipsi quam vocant essentiali Beatitudini, & qua proinde omnes Beati coronantur in caelo, ut supra in Feflo Sanctorum omnium latius dictum est, triplex aliud Coronae genus his Sanctis dari dicitur qui nobilius certamen certarunt dum viverent, cujus certaminis praemium & quoddam accidentale decus ac gaudium Corona illa est quae

Aureola dicitur, qualem in arca testamenti fuisse appositam Scriptura refert.

Exod. 25.

Quodnam vero sit nobilius istud certamen, seu quinam praeter ceteris illud certasse dicantur, hi sunt scilicet, qui notos illos aeternae salutis hostes, carnem, mundum, & Daemonem expugnarunt insignis, nempe Virgines, Martyres & Doctores. Carnem Virgines domuerunt: Martyres mundum, & Doctores daemonem; qui cum sit falsitatis auctor, non debellatur aptius quam ab his, qui errores contra fidem & bonos mores confutant, & Veritatem docent ac persuadent. Triplex istud porro Coronae genus videtur paucis illis Scripturae verbis comprehendi, quae supra ex Ecclesiastico retulimus, & quae huc remissimus explicanda, Nempe Corona Sanctitatis, aureola est Virginitatis quae Sanctimonia dicitur. Corona gloriae, &

Hebr. 13.

hono-

honoris, aureolam exhibet Doctoratus, qui singularē apud omnes meretur gloriam. Ac denique *Corona virtutis*, sive ut habet alia versio, *Fortitudinis*, manifesta est aureola Martyrii, quod totū ad Fortitudinem referri certum est.

Quibus ita breviter explicatis, quanta sint Sanctæ Catharinæ Merita, quam insignia, quam illustria licet inde colligere, cum illa simul triplex hoc certaminis & Coronæ genus promeruerit, triplici simul hoste debellato. Primo quidē Virgo fuit Alexandrina, tam insignis & omni laudum genere commendata, sive quæ à natalibus, sive quæ ab ingenio, sive quæ à forma petuntur corporis, ut omnibus admirationi esset; atque ipsi etiam Imperatori Maximino, qui blanditiis, qui muneribus, qui minis & quacumque posset illecebra nihil nõ tentavit, ut illam ad se pelliceret. Sed frustrā omnia; Perstat Virgo immobilis, immobilis inquam in servādo Virginitatis proposito, sed tam multa & varia locorum mutans & peragrans spatia, donec illic tuta posset consistere, ubi & nullum præter Sponsum suum Christum nosset, & à nullo nosceretur. Sic Baronius ex Eusebio, ad annum Christi trecentessimum septimum.

Quod aptè spectat illa Veritas quæ habetur in 1. p. Sabbato Hebdomadæ sextæ post Epiphaniam:

Hæc Sponsæ fides est, ut sicut neminem præter Sponsum velit diligere: sic velit à nullo diligi.

Videri hæc etiam posset in eadem 1. p. Fer. 6. hebdom. 4. in Adventu:

Securior est Castitatis victoria fugiendo, quam pugnando.

Er in hac 4. p. Fer. 5. hebdom. 28.

Perpetuata quædam est mentis Virginitas, perpetua Vigilantia.

II. PUNCTUM.

Quocumque pergeret Sacra Virgo ut Sacram Deo Virginitatē tutius conservaret, eò Maximinus suos illico jubebat Emissarios currere, nec à cursu cessare, donec eā ad se adducerēt, cujus amoribus magis erat subiectus, quam subiectum sibi teneret imperium. Revocatur tandē & Imperatori sistitur; qui cum

blandē Virginē emollire tentaret, illa virilem & Christianum gerens animum, de fide, de salute, de Christo sermonē habet, Christianam se profiteri, paratam se potius quamvis subire necem, quam suæ fidei, vel integritatis minimam pati labeculam; Vesantum illum esse & profanum, qui victimas Dæmonibus immolaret; Crudelem vero & impium, qui tot suppliciiis veri Dei mactaret servos; cessaret aliquādo insanire & inciperet sapere: se fore magistrā ejus, se satis in Christo doctā & idoneā, quantum satis esset ut erudiretur. Sensit verbi aculeū Imperator, sed secū dissimulans & miratus Ingeniū Virginis ac generosos animos, jubet unde quaque quæri & quamprimū congregari quoscumque Scientia celebres & nominatos faceret, qui cum Catharina de religione disserterent, & ad idola traducerent.

Dicta certamini dies & palæstra fuit. Stans ex una parte, bene multi Philosophi; doctrina, ætate, moribus graves; ex alia vero, sola Virgo sola illis opponitur: Quos inter, prima movetur quæstio de unitate Dei, tum de Christi divinitate, ac sensim de inanum falsitate Deorum. Decertatur utrimque acriter, pugnant, repugnant quantum illi omnes dicendo possunt, sive unus omnium ore loquatur, sive suā quisque sententiam dixerit. Sic omnes tandem convincuntur, sic omnes silent & cedunt, ut hoc unū illis restet loqui, se hocipsū jam credere ac profiteri, quod Virgo suā ipsorum omnes magistrā agnoscere, se ipsius fore discipulos, se Christianis imbui velle præceptis & Sacramentis: se velle vivere, se velle mori Christianos. Quis tū animorū motus, quis Maximini quis Procerū, quis universæ clamor & plausus fuerit plebis, facilius est cogitando assequi, quam dicendo. Tantam certe novitatem vix credebant qui decant, adeo stupefacti omnes, ut ne quid gravius contra falsos Deos accideret, jussit illico Maximinus subduci Virginem, & vinculis mancipari, atque ad unum omnes illos Philosophos extemplo flammis addici. Factum est quod imperavit, & facti sunt Christianæ fidei Testes, qui facti fuerant accusatores.

Interea verò Carcerem Augusta Maximini Conjux, cum Porphyrio belli Duce adeunt, inclusam in visunt Virginem, alloquuntur, interrogāt de Christo, de Fide, de Salute, de quibus ita dilucide instruuntur, ut abdicato mox profano cultu, se vero Deo ac Christo Jesu dederint,

Sap. 8.

didertint, ac deditionem suam fuso propterea Sanguine confirmarint. Nonne hoc est Doctōris five Doctricis palmam præferre & coronam demereri? Sic Sapiens Sapientiã vocat *Doctricem disciplinã Dei*, quo certe nomine Catharina digna esset, si nomen in terris quæreret. Tota vero Ecclesia sic ejus Nominis & Memoriar celebratam commendat, ut inter Sanctas Virgines sola una diem festum obri- neat; quia nempe singularem inter omnes Ecclesiar ac Religioni navavit operam, cujus doctrina tam multi ac insignes Christianam fidem essent amplexi.

Quò referri possunt hæ Veritates :

Sic cavendum ne Scientia præferatur Virtuti, ut tamen Scientia non negligatur.

In 1. parte, De sanctis Doctōribus, in fine.

Nemo magis sibi Christum servat, quàm qui minus sibi soli servat.

In eadem 1. p. Die 18. Januarii.

Scientia sine Zelo, arma sine milite: Zelus sine scientia, miles sine armis.

In 2. parte, Fer. 2. Quinquagesima.

Ne lucere tantum, nec ardere: sed utrumque simul.

In 3. p. Die 4. Augusti.

Rape ad eum quos potes, Nam si potes, & non rapis, tot cælo perdis, quot Christo lucrari poteras.

In 3. p. Sabbato hebdom. 11.

Cos bonæ libertatis, mala libertas.

Id est, Tanto magis acui & excitari debemus ad verum liberè prædicandum, & bonum bene agendum, quanto alii liberiores sunt ad illud impugnandum.

Aut sis æquus dispensator, aut iniquus dissipator.

Quod de Gratiis quæ dicuntur gratis datæ, & quæ in alios dispensari debent, intelligitur.

In hæc 4. p. Fer. 5. & 6. hebdom. 20.

III. PUNCTUM.

Quo molliores alii reddebantur, eò ferocius sæviebat Maximinus, & converso in odium ac rabiem quo ferebatur amore in Vir-

ginem, jam non Pellaces advocat qui Catharina: pectus molliant, non Doctores qui animum muteant, sed Tyrannos qui corpus cruciant & nova suppliciorum architectentur instrumenta; Nulla quibus hærens in Christianos sævitum est satis sunt acerba & acuta, non nisi novis & insolitis concitati furor Imperatoris sedari posse videtur.

Ergo expeditur rota crebris & acutis præfixa gladiis, ut Virginis corpus tot diversis partibus & vicibus dilaniari possit, quod essent gladii, & quoribus illis affixa per rotam devolveretur: Quod erat proflus inauditum tormenti genus; sed Virgo accedit intrepida, plus gerens animi ad ferendam quàm essent acuti gladii ad inferendam laniam. Se suumque certamen Christo suo commendat, & dum faciem illam attingit rotam, ecce in partes dissolvitur, quasi ferrum illud insensatum plus haberet sensus & humanitatis in Virginem, quàm ipsi homines. Non declinandis tormentis tormenta mitigabat, sed magnificando Christo, cujus esset tanta virtus, ut si vellet suos protegere nullus eis nocere posset. Atque videatur quid in Christo suo possit & velit; pergant in se ferocius defævire, supplicia geminant, flagella exacuunt, venas incidant, nervos atterant, totum effundant sanguinem, totum corpus dilanient, tot lucra reputabit quot detrimenta sentiet: tot animi sui sentiet gaudia, quot feret tormenta corporis. Quamobrem non defuit illi tormentis, sed illi tormenta defuerunt. Non est deterrita supplicis, sed supplicia sic deteruerunt Tyranni animum, ut ne Virgo viveret diutius, magis cogitavit, quàm ut moreretur crudelius.

Sic itaque gloriosa Martyr ad tertiam sibi Coronam debitam evolavit, & quàm in cælis illustris est hoc triplici diademate coronata, tam in terris insignis est ad exemplar fortitudinis & cuiuscumque virtutis exhibendæ potius, quàm infringendæ, vel quoquo modo remittendæ fidelitatis in Christum Iesum. Quem in finem hæc possunt inferri Veritates:

Quot peccavit in Virginem Martyrem Tyrannus virtus, tot illam pluribus adauxit Martyris & coronis.

Ratio est, quia Martyrem non poena sed causa facit: & quàm multa possunt dici causa: propter quas Martyr Martyrium sustinet, tam multiplex potest ejus dici martyrium.

Sed